

Dage har det konservative Folkeparti afholdt Landsmøde og har som Afslutning eller Konklusion af dette udsendt et af de sædvanlige Hyrdebrevne til det endrende Folk; og heri hedder det bl. a.: „Det nationalt uværdige Afrustningsforslag, som er i Strid med almindeligt anerkendte folkeretlige Forpligtelser og Folkeforbundspagtens Forudsætninger, som forøger Faren for, at Danmark gøres til Krigsskueplads, og som prisgiver Landets Eksistens“. Ja, saa mange var Ordene om denne Sag. Det er betegnende, at det konservative Folkeparti anvender Udtrykket „nationalt uværdige Afrustningsforslag“ at Udtrykket „uværdige“ kommer netop fra den Side. Det forekommer mig, at man fra den Side af de politiske Partier skulde være noget mere varsom med at tale om, hvad der er uværdigt for Nationen. Det forekommer mig ikke, at de er de rette til at karakterisere et alvorligt og ærligt Forslag som uværdigt for Nationen; der kunde peges paa andre Ting i vort politiske Liv, som har været om end ikke uværdige saa dog ikke egnede til at fremme vor Nations Værdighed. Det er „i Strid med almindeligt anerkendte folkeretlige Forpligtelser og Folkeforbundspagtens Forudsætninger“! Ja, det skylder jo de Herrer Beviset for. Det er de Hererr, det paahviler at føre Beviset for, at disse Forslag er „i Strid med almindeligt anerkendte folkeretlige Forpligtelser“, og jeg venter, at Beviset bliver ført her — eller *forsøges* ført her, for det *kan* ikke føres —, naar det konservative Folkepartis Ordfører om lidt faar Ordet. „Forøger Faren for, at Danmark gøres til Krigsskueplads“! Nej, det modsatte er Tilfældet. Den bestaaende ubrugelige Forsvarsordning forøger Faren derfor, og saafremt man kunde tænke sig en endnu mere effektiv Ordning, vilde den i endnu højere Grad forøge Faren for, at Danmark blev draget ind i Krigen. . . . ja det ærede Medlem Hr. Pürschel lær; nu kan jeg i Almindelighed godt lide Latter; det er sundt at le, men det kan jo ogsaa tyde paa noget andet, og jeg maa maaske fortælle en lille Historie, som ikke har noget med Sagen at gøre. . . .

Formanden: Jeg anmoder det ærede Medlem om at holde sig til Sagen.

J. P. Larsen: Ja, Historien har for saa vidt noget med Sagen at gøre, men jeg kan jo gemme den til en anden Lejlighed; der er neppe nogen, der er i Tvivl om, hvad jeg mener.

Jeg har aldrig kunnet indse, og det kan

mit Parti heller ikke, at det er uværdigt at anerkende sit Lands militære Afmagt, naar denne Afmagt uomtvisteligt er til Stede, og ingen vover jo at paastaa, at vi kan føre et virkelig effektivt Forsvar; det har i hvert Tilfælde ingen endnu povet, saa det forekommer mig at være sundere og værdigere at anerkende, at vi er afmægtige militært set.

De ærede Ordførere for Finanslovsforslaget har jo ikke kunnet undlade at falde for Fristelsen til at tale om dette Forslag med Undtagelse af den socialdemokratiske Ordfører; han danner en hæderlig Undtagelse. De har ikke kunnet lade de respektive Ordførere for dette Forslag ene om Æren, men har alle paa Forhaand sagt deres uforgribelige Mening om, hvad der vilde ske med Forslaget. Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard udtalte bl. a., at „der er ikke den mindste Udsigt til, at et Forslag af denne Art gennemføres. Der er ingen Udsigt til det“, siger det ærede Medlem, „fordi vi ikke vil staa ene blandt alle Nationer, der er af omtrent samme Størrelse og har omtrent samme Folketal som vi, med Hensyn til at opgive ethvert Forsøg paa efter Evne at værne vor Neutralitet“ o. s. v. Det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. N. Neergaard her har forladt den ham ellers almindelige og meget klædelige Beskedenhed; det ligger ellers ikke til det ærede Medlem at tale som den berømte Høne hos H. C. Andersen og sige: Vi og Verden, men her forekommer det mig, at det ærede Medlem taler paa hele Landets Vegne. Han nøjes ikke med at sige, at *Vestre* ikke vil, men siger, at *vi* ikke vil; han tænker aabenbart her paa hele Landet og taler paa dets Vegne. Nu nærer jeg en ikke ringe Tvivl om, hvorvidt det ærede Medlem kender Stemningen i Landet i al Almindelighed, ude i det menige Folk, omkring paa Værksteder, Arbejdspladser paa Land og i By. Det tvivler jeg stærkt paa, for saa vilde det ærede Medlem ikke have sagt saaledes. Jeg underkender aldeles ikke de Følelser, der bevæger det ærede Medlem, men jeg maa dog holde for, at Folkets Villie maa staa over Partiførerne; det er Folket, der bestemmer, og ikke det ærede Medlem.

Det ærede Medlem vilde afvente Afrustningskonferencen i Juni næste Aar, men der er jo dertil at sige: Kommer denne Konference i det hele taget? Den er bebudet, men der er sket Ting i den senere Tid, og der er bl. a. sket dette, at de Konservative er kommet til Magten i England, og som altid, naar de Konservative er kommet til Magten, ligesom formærkes den